

LYS OG LIV

Utgitt av

MENIGHETSFAKULTETET

Tønsberg domkirke

Foto: John Y. Jones

LYS OG LIV UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

REDAKTØRER: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis
til alle MF-foreninger og prostikomitéer for MF, til samtlige menighetsråd i landet
og alle navngitte bidragsytere.

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	Juni		1/1—30/6	
	1974	1975	1974	1975
Personlige gaver	139 059	72 775	553 429	580 259
Stud. givertj.	1 840	1 530	22 715	31 435
<i>Sum personlige</i>	140 899	74 305	576 144	611 694
Offer/kollekt	107 384	74 207	563 159	601 393
<i>Sum:</i>	248 283	148 512	1 139 303	1 213 087
Foreninger	33 610	35 554	148 000	150 907
Bøsser og andre g.	350	0	589	21 503
<i>Sum «ordinære» g.</i>	282 243	184 066	1 287 892	1 385 497
Testamentariske g.	440 000	23 000	506 894	33 555
<i>Sum gaver:</i>	722 243	207 066	1 794 786	1 419 052

På grunn av de store lønnsøkningene i år (ca. 25 %) har MF's utgifter steget sterkt.

Vi trenger derfor økt støtte fra alle MF-venner!

Bruk gjerne vedlagt postgiroblankett til en ekstra gave.

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Når alt synes håpløst

«Det er håpløst», sier vi. Vi blir stående rådløse, vi stirrer inn i en tom fremtid og synker ned i likegyldighet eller fortvilelse. Våre planer, målsetninger, drømmer og lengsler faller i grus. Virkeligheten ble for hard, hverdagens byrder for tunge. Det ble for mye som talte imot oss. Vi strakk ikke til. Vi har ikke kraft og styrke nok til å la våre håp bli virkelighet.

«Selv om alt håp var ute, holdt Abraham fast på håpet og trodde», skriver Paulus i Rom. 4, 18. Her bruker Paulus ordet håp to ganger og må tydeligvis mene forskjellige ting. Hvorledes kunne ellers Abraham holde fast på håpet når alt håp var ute?

Vi kjenner historien om Abraham. Vi har lest om hvorledes han trodde Guds budbærere når de fortalte at hans ufruktbare Sara skulle få barn (1 Mos. 18). Vi har lest om hvorledes han i troskap mot Gud til og med ville ha ofret sin sønn, ham som Gud har knyttet sine løfter til (1 Mos. 22). «Selv om alt håp var ute...» Ja *det* var nettopp tilfelle ved Abraham i disse situasjoner. Likevel holdt Abraham fast på håpet og trodde.

Det finnes altså to måter å håpe på. Den ene setter sin lit til menneskelig kraft og muligheter. Da er håpet et regnestykke, man setter opp en liste over hvilke ressurser man har tilgjengelig for å gjennomføre sitt håp. Men dette er ikke Abrahams håp. Regnestykket måtte komme ut med kraftig minus stilt

overfor Saras ufruktbarhet og offerplassen for Isak... alt håp var ute. Abrahams håp var av annen karakter, og Paulus forteller oss hva som kjennetegnet dette: «han trodde på den Gud som gjør de døde levende og byr det som ikke er, å bli til.» (Rom. 4, 17). Abraham satte sitt håp, ikke til egen styrke og kraft, men til den Gud som snur opp ned på vårt liv. Han trodde på den Gud som kunne skape liv av døde og en velsignet fremtid av mørk håpløshet.

«Troen er at det som håpes, blir virkelighet», leser vi i Hebr. 11, 1. Troen er altså at vi setter vårt håp til Guds løfter og lever i dem, at disse løfter blir virkelige for oss. Da kan vi vel en og annen gang si: «Alt er håpløst», men vi må tilføye: «for hvem?», «for oss?» Ja, det kan nok være tilfelle. Men for Gud er ikke alt håpløst, for ham er alt mulig.

Derfor er det håp som setter sin lit til Guds løfter, noe helt annet enn drømmeri og urealistisk virkelighetsflukt. Når Gud er den som skaper liv av død og fremtid av håpløshet, da er de som vandrer i Abrahams fotspor og lever i håpet, livets sanne realister.

Helge S. Kvanvig.

Professor, dr. theol. Andr. Seierstad til minne

Den 15. juli 1975 gikk professor Andreas Seierstad fredfullt hjem til Gud. Slik meldte dødsfallsannonсен, og Seierstads mange venner tenkte nok at akkurat slik var det høvelig å fortelle om hans bortgang.

Andr. Seierstad var den første av MF's egne studenter som ble kallet til fakultetet som lærer. Det skjedde i 1921, og på den tid var det ennå ikke så mange som hadde tatt teologisk embetseksamen ved vårt fakultet. Senere vokste jo tallet sterkt. En kan vel si at flertallet av MF-kandidater har regnet professor Seierstad som en av pionerene for MF's sak. Det er også helt riktig sett.

Seierstad var født i 1890. Han tok lærerproven ved Notodden lærerskole i 1911, arbeidet en tid i skolens tjeneste, men tok siden artium ved Kristelig Gymnasium i 1916, og teologisk embetseksamen i 1921. Allerede i 1924 disputerte han for den teologiske doktorgrad. Hans doktoravhandling var det store verk «Kyrkjelegt reformarbeid i Noreg i 19. hundreåret. Fyrste bandet». Han høstet stor anerkjennelse for avhandlingen. Det ble lagt merke til at både doktoranden og begge opponentene — professorene Kolsrud og Brandrud — nyttet nynorsken.

I 1924 ble Seierstad dosent i kirkehistorie ved MF, og i 1946 professor i samme fag. I hele sin funksjonstid, dvs. helt til 1960, var han eneste lærer i faget, og hadde hele

ansvaret for all undervisning. I en rekke år var han også fakultetets dekanus. Seierstad var en av initiativtakerne ved opprettelsen av Tidsskriftet for Teologi og Kirke, og var medlem av dette tidsskrifts redaksjon fra starten i 1930 til 1959. I årene fra 1946 til 1960 var han også redaktør av MF's eget blad Lys og Liv.

Det var store arbeidsoppgaver som ble lagt på Seierstads skuldre i alle de år han var lærer ved MF. Han skjøttet alle sine plikter med stor dyktighet og med den grundighet og samvittighetsfullhet som var så karakteristisk for hans personlighet. For studentene hadde han alltid et åpent hjerte, like visst som også hans hjem stod åpent for dem som søkte ham. Her møtte de gjestfrihet og vennlighet både fra Seierstad og fra hans frue Anne f. Sørensen.

Seierstad var teologisk vitenskapsmann. Om dette vitner hans kirkehistoriske artikler og andre skrifter. En samling av artikler ble utgitt i anledning hans 75-årsdag, med titelen «Fedrearv og kristen-

kall». — De mange gjøremål hindret ham dessverre fra å fullføre et par større prosjekter, som han hadde lagt mye arbeid på. — Seierstad var medlem av Videnskapsakademiet i Oslo.

Men Seierstad var ikke bare vitenskapsmann, han var samtidig aktivt engasjert i praktisk kristelig arbeid på flere hold. Her skal bare nevnes noe av det som kanskje betydde mest for ham. I 1929 var han med blant stifterne av Oslo kristelege landsungdomslag. Om-sorg for kristen ungdom fra bygdene, og nødvendigheten av å hjelpe dem til et sunt kristenmiljø i hovedstaden, var drivkraften i dette tiltaket.

I ni år sat Seierstad som medlem av Indremisjonsselskapets hovedstyre (1950—59). Her var i høy grad på sin plass. Seierstad var en kirkens mann, men i hans kirkebilde hadde bedehuset med den frivillige virksomhet en sentral posisjon. Dette har han mange ganger gitt uttrykk for. Han følte seg ett med det troende kristenfolk i bygd og by; det var denne kristenfolkets troende menighet som skulle bære Menighets-fakultetet; slik var hans grunnsyn. Det var derfor en glede for ham at han fikk være med og gjøre en stor innsats da Norsk Lærarakademi ble reist. Lenge hadde det vært planer om en slik høy-

skole. Seierstad fikk se planene virkeliggjort av kristenfolket, representert ved syv frivillige kristelige organisasjoner.

Under okkupasjonstiden ble Seierstad engasjert i kirkens kamp. Han hjalp bl. a. biskop Berggrav med å finne Luther-sitater til et foredrag som biskopen ville holde i prestekretser. Undertegnede kan bevitne at det ble et godt foredrag. Tradisjonell «luthersk» øvrighetsunderdanighet ble virkningsfullt saltet med Luthersk bibel-realisme. — Da Den midlertidige kirkeledelse ble reorganisert i 1943 etter at Hallesby og Hope var arrestert, gikk Seierstad sammen med Tormod Vågen inn i ledelsen av kirkekampen i deres sted. Dette var det få som visste, for nå var den midlertidige kirkeledelse gått «under jorden».

Til sist er det likevel Menighets-fakultetet som i en særlig forstand står i takknemlighetsgjeld til Seierstad. De mange studenter som har sittet under hans kateter vil istemme det. Ikke mange ledende menn på kristenfronten har nydt så stor aktelse og tillit som Andreas Seierstad. Alle som møtte ham følte at de stod overfor en helstøpt karakter, en ekte kristen personlighet — en mann en kunne stole på. Fra minnet om ham lyser bare fred.

Carl Fr. Wisloff.

Har du skifta adresse?

Sumartid tyder gjerne for mange oppbrot og nye arbeidsoppgåver. Har du skifta adresse, så ver venleg og meld det snarast, då det

lettar vårt arbeid mykje. Kjem det fleire eksemplar av Lys og Liv til dykk, la oss få melding om det. *Takk for hjelpa!*

«For at Gud må æres i alle ting»

Av sokneprest Andreas Skollevoll,
Harstad.

1 Pet. 4, 11.

I kirken tales det ofte om synd. Noen synes alt for ofte og alt for mye. Men egentlig kan det ikke være annerledes. For synden er vår største ulykke. Og ulykken er at vi er tyver som stjeler fra Gud. Guds plass er i sentrum. Men der vil vi mennesker så forferdelig gjerne være selv, og vi snurrer så iherdig omkring vårt eget at ingen snurrebass kan gjøre det bedre. Kort sagt: Vi tar æren fra Gud.

Av og til forsøker vi å pynte på forholdet. Det er nemlig alt for galt å snurre slik omkring seg selv. Mange skjønner det. Og misforholdet prøver man f. eks. å bøte på ved å sette *mennesket i sentrum*. Det ble brukt som politisk slagord for ikke så lenge siden, og det er på mote i den moderne humane etikk. Til side med guddommelige forordninger også, dersom *det* kan tjene til beste for mennesket!

Denne konsentrasjonen om mennesket har likevel lite med kristendom og sann gudsfrykt å gjøre. Selve nerven i kristentroen og kristenlivet er en annen, dette som apostelen Peter uttrykker slik: «... for at *Gud må æres i alle ting.*»

Vi kan ikke her få inn på alle disse tingene. Men vi skal kort se nærmere på et par av de ting som er nevnt i teksten vår:

For det første: «Om noen taler, han tale som Guds ord!» Bare slik kan Gud æres. Dette er først og fremst en påminnelse for oss som

er satt til å være forkynnere. Det finnes vel ikke den stand som i samme grad er så utsatt for fristelsen til å slå av eller pynte på Guds ord. Vi er nemlig satt til å rope Guds ord ut, og vi må bære følgene av det. Andre kan tenke som Guds ord og kanskje være djerve i sine uttrykk fordi de sitter i sikkerhet i sin private borg. Men vi som er satt til å forkynne, er kalt til å rope ut Guds ords sannhet hva enten det faller i folks smak eller ei, og vi er forpliktet til å gjøre det offentlig, med den sure svie som ikke så sjelden følger med. Ja, det er vårt kall og vår plikt å hevde Guds ords sannhet også når den rammer oss selv.

Å tale som Guds ord, og til Guds ære, hva innebærer nå egentlig det? — Peter taler i dette ordet om at «Gud må æres i alle ting *ved Jesus Kristus*». Og anvendt på Guds ord betyr det at dette er Guds tale til oss gjennom de hellige skrifter i Det gamle testamente, slik Jesus selv har forstått og tolket disse for oss, og det er videre Guds tale til oss gjennom evangeliet om Jesus, slik dette er å finne i Det nye testamente som apostolisk overlevering og forkynnelse.

Jeg nevner i denne sammenheng

et par eksempler på hva det vil si å tale som Guds ord, først en formaning av apostelen Peter: «I skal ikke lenger leve etter menneskers lyster, men etter Guds vilje den tid I ennå skal være i kjødet. For det er nok at I i den fremfarne tid har gjort hedningenes vilje.» (1 Pet. 4, 2—3). Derneft et Pauli ord: «Vi forkynner Kristus korsfestet, for jøder et anstøt og for hedninger en dårskap, men for dem som er kalt, både jøder og grekere, forkynner vi Kristus, Guds kraft og Guds visdom. For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene. For legg merke til eders kall, brødre, at ikke mange vise etter kjødet ble kalt, ikke mange mektige, ikke mange høybårne; men det som er dårlig i verden, det utvalgte Gud seg, det som ingen ting er, for å gjøre det til intet som er noe, forat intet kjød skal rose seg for Gud.» (1 Kor. 1, 23—29).

«Den som taler, han tale som Guds ord!» Guds ord taler nettopp slik at Gud får æren, i alt og for alt, og aller mest for frelsen i Kristus Jesus.

Den andre saken Peter nevner, har med vår tjeneste å gjøre: «Om noen tjener i menigheten, han tjene som av den kraft Gud gir!» Og meningen er den samme her: Bare slik kan Gud æres.

Hva betyr det å tjene som av den kraft Gud gir? Som kristne tror vi at Gud gir *kraft* til tjenesten.

«Dere skal få kraft idet Den hellige Ånd kommer over eder», sa Jesus til disiplene den gang. (Ap.gj. 1, 8).

Men hvordan tjener man *nå* i menigheten «som av den kraft Gud gir?» — Tjener man alltid slik at man imponerer, så folk ved synet av en slik tjener må si: Du verden for en arbeidskraft, for en energibunt og et arbeidsjern, for et over-skuddsmenneske!?

Eller tjener man kanskje som en som sier til seg selv: Du har sannelig grunn til å være fornøyd med deg selv, du er en kjernekar, ingen kunne ha gjort det bedre enn du!?

Nei, slik tjener ikke den som tjener i menigheten «som av den kraft Gud gir». Om han så gjorde, tok han *æren fra Gud*. Det er visst ikke de vellykkede Gud får bruke til størst velsignelse, men de som i sin mislykkethet går til Gud og får hva de trenger, også til *tjenesten* i Guds rike.

Det finnes et vitnesbyrd av apostelen Paulus om det også: «Herren sa til meg: Min nåde er deg nok; for min kraft fullendes i skropelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skropelighet, forat Kristi kraft kan bo i meg. Derfor er jeg vel til mote i skropelighet, i mis-handling, i nød, i forfølgelser, i trengsler for Kristi skyld; for når jeg er skropelig, da er jeg sterk.» (2 Kor. 12, 9—10).

Slik får Gud ære også når vi tjener «som av den kraft Gud gir». Gloria in excelsis Deo!

MF's PRESTEHYBEL

MF-prester er velkomne til å bo på hybelen i nybygget en måneds tid, for å vie seg til studier.

Hybelen har fullt utstyr, og kan eventuelt nyttes av ektepar.

Reise tur/retur Oslo dekkes etter regning for billigste reisemåte.

Søknad om lån av hybel i vår- eller høstsemesteret 1976, sendes til MF's styre v/administrasjonssjefen, helst innen 1. november 1975.

På hebraisk-kurs i Sogn og Fjordane

Vi er kjent med at det i løpet av et semester holdes mange forskjellige seminarer og kurser ved vårt fakultet, men at det arrangeres hebraiskkurs i Sogn og Fjordane for våre teologistuderenter, må sies å være av en noe uvanlig karakter. Dette skjedde imidlertid i siste uke av august måned. 35 av teologistudentene ved 3. semester var invitert til vit.ass. Geir Sørebo's familiegård på Sørebo i Sørreide. Sørreide finner vi på Norgeskartet i en fjordarm i ytre del av Sognefjorden.

En hel uke til ende ble de elementære hebraiske regler drillet inn. Kursets intensjon var å repetere vårsemesterets grammatikk, samt å utvide den hebraiske horisont. Selve undervisningsopplegget var lagt opp slik at det var 2 forelesningstimer etter frokost som da hovedsakelig tok for seg grammatikken. Videre ble flokken delt inn i små grupper hvor man studerte Første Moseboks første kapittel på grunnteksten. Selve det undervisningsmessige ble av-

sluttet med en repetisjonstime før kveldsmaten.

Kveldene ble benyttet til mer uformelle sammenkomster. En kveld var pensjonert sokneprest Før Sund fra Lavik på besøk. Han fortalte levende fra sin prestegjerning i soknet. Det kan ikke legges skjul på at flere enn en av studentene ble inspirert til en gang i framtiden å søke et prestekall i utkant-Norge. Ellers var fellesskapet og forkynnelsen det som stod i sentrum om kveldene. Etter som deltakerne ble godt kjent med hverandre fikk man også virke som sjelsørgere for hverandre. En ting som er til stor hjelp i et teologisk studium.

Bygdefolket i Sørreide, som forøvrig teller 51 stemmeberettigede, viste stor gjestfrihet. Enkelte av studentene ble plassert rundt på de omliggende gårder, noe som gjorde at kontakten mellom teologistudenten og menigmann ble opprettet. At det var en stor begivenhet for bygdefolket å ha kurset i sin midte skal vi ikke legge skjul på. Noe

Etterutdanningskurs for prester på MF

I dagene 19.—22. august ble det holdt etterutdanningskurs for pprester på MF. Det hadde meldt seg 25 deltakere, men 4 av disse måtte trekke seg i tiden like før kurset kom i gang. Prester er opptatte folk, og det har ofte lett for å komme ting i veien når en vil reise bort noen dager. Det er nok lettere med de etterutdanningskursene som holdes rundt i prostiene. Men samtidig er det viktig at den institusjon som har gitt det vi kaller grunnutdanningen også får gi etterutdanningen. Vi håper derfor at mange flere prester vil kunne rive seg løs og reise til Oslo noen dager når vi de kommende år vil holde regelmessige kurs.

Emnet på kurset var «Dap — katekumentat». Professor Edvin Larsson behandlet dette eksegetisk i tre dobbelttimer, førstelektor Torleiv Austad behandlet det systematisk-teologisk i to dobbelttimer, mens instituttstyrer Aasmund Dale og fakultetslektor Ole Hagesæther tok for seg den praktisk-teologiske siden av emnet — Dale i to dobbelttimer det religions-pedagogiske og Hagesæther i en dobbelttime det sjelesørgeriske. Det ble gitt rikelig tid til samtale etter forelesningene. En av kveldene var deltakerne førstelektor Austad og frues gjester til et festlig samvær i deres hjem på Bekkelagshogna.

I. E.

som man også fikk merke. På søndagen var hele bygda invitert til møte på skolehuset, her talte Geir Sørebo og studentene deltok med forskjellige innslag.

At kurset var vellykket var det stor enighet om. Man hadde ikke bare fått «tørre» hebraiske kunnskaper, men man fikk se noe av hebraiskens funksjon. At deltakerne ble inspirert til å fordype seg i

dette språk skal det ikke legges skjul på.

Selv om mye dreide seg om hebraisk, ble Jesus Kristus og hans soning for våre synder sentrum og gjennomgangstema under kurset. Vi på 3. semester vil få takke Geir Sørebo for initiativet og for lærerike dager på Sørebo. Vi sier dacapo Geir.

Tor Ivar Tellefsen.

Om å «ofre» pinseferie . . . !

9 medlemmer av MF-koret samt 1 sjåfør fikk være med landssekretær Anbjørn Neerland på en kortvarig, men innholdsrik pinseturné til Hardanger og Voss.

En tur til Vestlandet i fruktblomstringa — ingen av oss hadde vel noe i mot det! Så da vi flere steder underveis ble takket fordi vi «ofret» pinseferien måtte vi smile og protestere. Det var såvisst ikke noe offer, snarere et privilegium. Denne følelsen ble forsterket underveis, p.g.a. møtet med mange gjestrie MF-venner, p.g.a. naturopplevelsen og det fine fellesskapet oss i mellom.

Turen startet fra MF etter at vi hadde inntatt 17. mai frokosten der sammen med 300 medstudenter. Gjenværende vestlandsstudenter — med lenselsdrag om munnen og fjell og fjord i blikket — ønsket oss god tur. Gjennom et 17. mai-pyntet Sør-Norge gikk turen til Odda. Her deltok vi både på ungdomstreff på gymnaset og familiefest på Bedehuset.

1. pinsedag var vi med på høymessen i Ulvik kirke, og etterpå gav de oss en virkelig festmiddag på aldersheimen. Vi fikk syngre for

de gamle der, forhåpentligvis til gjensidig glede.

Om kvelden besøkte vi Voss og ble der til 2. pinsedag og deltok da på gudstjeneste i Voss kirke. Vi rakk også å være med på kirkekaffe i Raundalen. Selv om veien dit opp var noe Halsbrekkende for en østlending, var det en opplevelse å se den fine trekirken der og å møte bygdefolket. Kanskje ble nettopp dette improviserte besøket prikken over i-en!

Flere ting slår en når en deltar på en slik tur. Det gjør godt å merke interessen og omsorgen for MF, og vi er jo også glade for gavene som kommer inn. For oss studenter er det lærerikt og inspirerende å møte folk ute i menighetene, samtidig håper vi at vi også kan få gitt videre det glade budskap gjennom vitnesbyrd og sang.

Vi opplevde mye fint på vår lille pinseturne, men ikke det vi egentlig var lovet — fruktblomstring i Hardanger — til det var vi for tidlig ute. Men vi tilgir gjerne sekr. Neerland den feilberegningen, vi kan jo prøve å treffe blomstringen en annen gang.

— Vi ofrer gjerne pinseferien —!
Tove Rustan.

TAKK FRA ISLAND

Jeg — og min hustru — er meget taknemmelige for de hyggelige uker vi fik opleve i Menighedsfakultetets prestehybel mai—juni 1975, under en studierejs i Norge. Disse ukene kan vi ikke glemme. Vi mindes al den elskværdighed som vi mødte der blant gode og hjælpsomme Nordmænd.

Fra vort hjemland og det islandske broderfolk sender vi en varm hilsen til Norge med inderligt tak for alt.

Gud velsigne Det Teologiske Menighedsfakultet og alt det arbejde som der foregår til kristendommens fremme.

*Guðrún o. Sigurjón
Guðjónsson.*

Eksamener

Praktisk-teologisk eksamen ved Menighetsfakultetet våren 1975

Thor Egil Abrahamsen, Farsund.
Mange Olav Kildal Andersen, Rolvsøy.
Per-Oscar Berg, Oslo.
Jan Duvaland, Lillehammer.
Svein Johannes Femtehjell,
Fredrikstad.
Harald Grønnevik, Førde i Hordaland.
Einar Hansen, Espenesbogen.
Thor Hesselberg, Trondheim.
Steinar Hovde, Alesund.
Sverre Reinert Jansen, Kristiansund N.
Øystein Kjølborg, Oslo.
Per Oskar Kjølaas, Kirkenes.
Jacob Frode Knudsen, Lillesand.
Magne Fredrik Kristian Kolvik, Rødøy.
Jon Magne Lund, Oslo.
Bjarne Mathisen, Arendal.
Per Halstein Nielsen, Sjøholt.
Knut Nilsen, Arendal.
Paul Nome, Oslo.
Rolf Olsen, Hokkåsen.
Arne Oddmund Rossavik, Forsand.
Jan Henrik Schumacher, Tromsø.
Svein Magnar Skalvik, Risør.
Asgeir Straume, Radøy.
Harald Sundsbø, Lindås.
Harald Opsal Svendsen, Fredrikstad.
Jan Arthyr Systad, Bergen.
Finn Jarle Sæle, Laksevåg.
Tore Einar Thorkildsen, Fredrikstad.
Harald Thronsen, Oslo.
Kåre Audun Øygard, Skei i Jølster.

Teologisk embetseksamen ved Menighetsfakultetet våren 1975

Akerø, Hans Arne, Oslo.
Andersen, Tormod, Lisleby.
Aurdal, Torgils Andreas, Gjøvik.
Austad, Jan Martin, Mandal.
Barsnes, Per, Sogndal i Sogn.
Bruun, Rolv Jakob, Tromsø.
Byholt, Svein, Tonsberg.
Eide, Per Inge, Alesund.
Foseide, Birger, Rindal.
Granerud, Svein, Sørum.
Gundersen, Geir, Oslo.
Hagesæther, Britt, Lindås.
Hashimoto, Akio, Japan.
Johnsen, Jens Terje, Halden.
Kristensen, Vidar, Drammen.
Lassen, Rasmus Michael, Oslo.
Matre, Vigbjørn, Etna.
Melberg, Erling Age, Asnes.

Norum, Kjell Arne, Oslo.
Nyberg, Nils Daniel, Oslo.
Olsen, Jens Torstein, Mandal.
Rygh, Terje, Nøtterøy.
Rødberg, Nils-Steinar, Modum.
Skauen, Bjørn Olaf, Fredrikstad.
Skottene, Ragnar, Sarpsborg.
Slettahjell, Audun Berg, Trondheim.
Torset, Gunnar, Alesund.
Tulluan, Ola, Trondheim.
Aadland, Herman Inge, Stord.

Institutt for Kristendomskunnskap ved Menighetsfakultetet våren 1975

Hovedfagseksamen:

Englund, Thor Gerhard, Stavanger.
Gravem, Peder, Sunndal.
Saugstad, Anne-Margrete, Oslo.

Mellomfagseksamen:

Aubert, Vera Grønberg, Elverum.
Berthelsen, Ingvild, Vestby.
Brammer, Inger Elisabeth, Krokstad-
elva.
Breivik, Inger-Lise, Harøy.
Christoffersen, Kjell, Oslo.
Christoffersen, Martin, Drammen.
Dalland, Sverre, Stavanger.
Ditlefsen, Elin, Gjøvik.
Eilifsen, Olav, Hamar.
Engedal, Berit, Mandal.
Eraker, Per, Trondheim.
Eriksen, Wenke Lillian, Drobak.
Feed, Nils Holbek, Holum.
Garmann, Berit Hilde, Bergen.
Glimsdal, Steinar, Nesoddtangen.
Haga, Betty Irene, Bremnes.
Hagen, Per Ola, Halden.
Hardang, Johnn Ravnkilde, Notodden.
Homedahl, Jostein, Fosser i Høland.
Holte, Astrid Elisabeth Hansen,
Mandal.
Hovda, Hadle, Talgje.
Hovda, Sverre Olav, Bergen.
Håland, Tone Gjelsten, Ørsta.
Jelsness, Sidsel, Grålum.
Jensen, Randi, Oslo.
Kaldestad, Liv, Oslo.
Kasin, Eivind, Li.
Knapstad, Jorun Signy Gjengedal,
Nordfjordeid.
Knutsen, Dina, Oslo.
Knutsen, Per Einar, Oslo.
Konstali, Kjell Sverre, Flekkefjord.
Kopperdal, Arvid, Molde.

Kristiansen, Per André, Elverum.
Kristiansen, Ragnhild Anne Marit Eide,
Elverum.

Lerøy, Arne, Klokkarvik.
Ljåstad, Atle Olav, Honefoss.
Myrstad, Ingvild, Torvastad.
Nilsen, Steinar Kristen, Oslo.
Rakstad, Ragna, Oslo.
Refsnes, Liv Ragnhild, Dilling.
Riise, Eivind, Oslo.
Ruth, Tone Birgithe, Oslo.
Rygh, Hanne Marit, Barkåker.
Råmunddal, Lars, Oslo.
Skauge, Tove Sneås, Oslo.
Smebye, Kari, Oslo.
Stormoen, Gret, Kolbotn.
Strand, Roar, Oslo.
Struksnes, Gerd Karin, Leira i Valdres.
Svendsen, Anne Kristin, Vågsbygd.
Sæther, Turid Husby, Bosberg.
Sønneland, Karen Louise, Stavanger.
Thorsteinsen, Kari Marie, Horten.
Tinn., Solfrid Myrvang, Larvik.
Tobiassen, Roald, Kristiansand S.
Vannebo, Einar Arvid, Steinkjer.
Verdal, Inger Helena, Sakshaug.
Vestøl, Jon Magne, Tveit.
Wernø, Kjersti, Haslemoen.
Ødegaard, Bjarne Donald, Oslo.
Økland, Lars, Molde.
Ørum, Arne, Halden.
Aandahl, Ruth, Oslo.

Grunnfagseksamen:

Almnes, Anna Savigny Katrine, Oslo.
Berg, Marit Jenny, Paradis.
Berntsen, Lars Viggo, Gjøvik.
Bjørkøy, Svein Helge, Li.
Bjørner, Nina, Oslo.
Breidliid, Anders, Bekkestua.
Brennhagen, Halvor Kveset, Gjerdrum.
Brustad, Torill, Vormsund.
Buraas, Roar, Hurdal.
Böhler, Erik, Haslum.
Bøyum, Gunnlaug, Bergen.
Dagsland, Sigve, Stavanger.
Dahle, Thora Johanne, Eiksmarka.
Dalsmo, Øystein, Frøland.
Danielsen, Ingrid Marie, Jeløy.
Drøpping, Arne Christen, Alvundjord.
Due, Magna Henden, Oslo.
Dugstad, Brit, Honefoss.
Ege, Eli, Egersund.
Eikum, Ashild Schanke, Ørsta.
Eriksen, Turid, Oslo.
Ervik, Solveig Nelly, Bølandet.
Espeland, Tone, Vågsbygd.
Fagertun, Vivi, Os.

Fintland, Mette, Kolbotn.
Førl, Liv Jorun, Oslo.
Gjedrem, Karl, Bjerkreim.
Gryt, Gjermund, Skjerstad.
Gundersen, Anne Helene, Fjellhamar.
Gundersen, Målfrid, Oslo.
Hagen, Roar Tormod, Steinberg.
Hallsberg, Signe Berit, Oslo.
Hansen, Bente, Kirkenes.
Hansen, Inger Elisabeth, Fredrikstad.
Hanssen, Annie, Hamar.
Hanssen, Tove, Skjervøy.
Hasle, Tove Marit, Oslo.
Haugland, Jan, Jar.
Hegerstrøm, Geir Helge, Moss.
Henriksen, Mari Ann, Narvik.
Heskestad, Eli Talette, Kleppe.
Hesselberg, Astrid, Mølkræen.
Hesselberg, Bergljot Lande, Haugesund.
Hesselberg, Bjørn Theodor, Røros.
Holst-Hansen, Jørund, Tolvsrød.
Hovden, Jorid, Hovedbygda.
Hovin, Brit Jorun, Heimdal.
Høyland, Marion, Kvås.
Ihle, Aslaug, Alversund.
Ilstad, Dagrún Aas, Glomfjord.
Johnsen-Meldalen, Ragnhild, Hokåsen.
Klüver, Johan Wilhelm, Lillestrøm.
Knutson, Stein Magne, Birkeland.
Kristensen, Anne-Karin, Hillevåg.
Langmoen, Heidi, Brummundal.
Løchen, Lars Christian, Oslo.
Madshus, Margaret, Oslo.
Mathisen, Frerik, Fredrikstad.
Mevang, Gro, Gressvik.
Moen, Grethe, Harpefoss.
Moi, Tale Birgitte, Moi.
Monsen, Liv, Oslo.
Naustdalslid, Inger, Naustdal i
Sunnfjord.
Nesvaag, Knut, Skien.
Netland, Odd Arild, Oslo.
Noraberg, Tarje, Oslo.
Olsen, Karen-Therese Hiorth, Arendal.
Olsen, Tor Jonny, Lierfoss.
Onarheim, Hans, Norheimsund.
Opsahl, Birger, Lyngdal.
Pettersen, Anne, Stokke.
Reindal, Helge Martin, Lyngseidet.
Rogne, Kjell Helge, Oslo.
Rummelhoff, Thor Birger, Kråkerøy,
Fredrikstad.
Rustan, Tove, Tønsberg.
Samuelsen, Gretel, Flekkerøy.
Sie, Brit, Rykene.
Sjølje, Turid, Asker.
Skjerve, Tormod, Oslo.
Skogen, Anne Elisabeth, Egersund.
Stallemo, Birgit, Øvrebo.

Stene, Kjell Petter, Sjøholt.
 Svenningsen, Anne Elisabeth, Oslo.
 Sverrisdóttir, Kristin, Reykjavík, Island.
 Sæther, Tove Margrete, Levanger.
 Tanum, Nina, Sandefjord.
 Telhaug, Sverre Dag, Vigmostad.
 Torbjørnsen, Ingveig Kjersti, Stavanger.
 Torjussen, Marit, Moss.
 Torkildsen, Anne-Grethe, Oslo.
 Ulvedal, Jon Sigmund, Blaksæter.
 Urke, Arnfinn Dalen, Alesund.
 Wiike, Magnhild, Drammen.
 Wright, Kristin, Oslo.
 Øygarden, Tone Ingebjerg, Kopervik.
 Aano, Arnhild, Hafslsfjord.
 Asheim, Stein, Tønsberg.

STIPENDIER VED MF

Utdeling av midler fra professor Hallesby og hustru's legat.

Følgende tildeles reisestipend:

Hjelpeprest Georg Reistad, kr. 6000.
 Misjonsprest John Victor Selle, 4000.
 Studiesekretær i Den norske preste-
 forening, Olav Skjevesland, 4000.
 Kallskap. Einar Huglen, 3000.
 Res.kap. Dag S. Wisløff, 3000.

Følgende tildeles bokstipend på kr. 1000,—:

Misjonsprest Odd Gaudestad,
 Søkneprest Sverre Hove.
 Cand.theol. Guttorm Ihlebæk.
 Søkneprest Kjell G. Klock.
 Feltprest Ole Chr. Kvarme.
 Kallskap. Stein Mydske.
 Res.kap. Arne Servan.
 Misjonsprest Thor Strandenæs.
 Sjømannsprest Arnfinn Torjussen.
 Sykehus- og fengselsprest Gerhard O.
 Tønnessen.

Takk til Neerland

Den 1. august 1975 sluttet landssekretær Anbjørn Neerland etter 4 års virke for MF.

Anbjørn Neerland var med sitt gode humør og friske omgangsform, en verdifulle medarbeider og kollega ved MF. Han har nå, sammen med sin hustru, Reidun, sagt ja til et kall fra Santalmisjonen, om å reise ut til tjeneste i Ekvador, i Sør-Amerika.

Vi ønsker dem begge Guds rike velsignelse i den nye tjeneste.

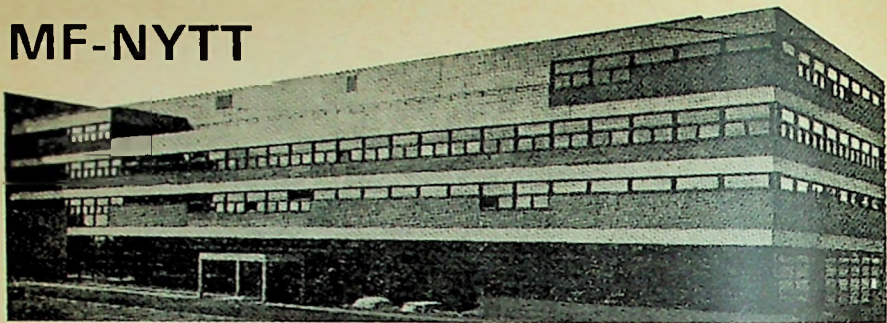
Erling Servan.

Søknadsfrist for opptak ved Menighetsfakultetets Institutt for kristendomskunnskap

Institutt for kristendomskunnskap gjør oppmerksom på at fristen for søknad til *grunnfag* og *fullt mellomfag* ved instituttet, er 1. november dette år for alle som søker opptak til vårsemesteret 1976. Fristen er bl.a. nødvendig av hensyn til seminargruppene som skal organiseres og gis plass på timeplanen.

De som søker etter fristens utløp, kan ikke rekne med å bli tatt opp. For dem som skal ta *mellomfagstillegget* eller *hovedfag*, gjelder ikke denne fristen.

MF-NYTT

Cand. theol. *Jan H. Schumacher* er ansatt som forskningsstipendiat i kirkehistorie ved MF, fra 1. august 1975.

Han er født i Tromsø i 1947, og tok teologisk embetseksamen høsten 1972. Deretter fortsatte han med studier, og fullførte sin militærtjeneste. Praktisk-teologisk eksamen tok han våren 1975.

Aslaug Elvebakk fra Oslo, som i et år har vært ansatt som studieveileder i halv stilling, er fra 1. august 1975 ansatt i hel stilling som studieveileder ved MF.

Aslaug Elvebakk har 3-årig lærerprøve, med spesialutdannelse i norsk. Hun arbeidet som lærer i to år før hun i 1971 ble innskrevet som student ved MF. Ved MF har hun tatt grunn- og mellomfagseksamen, og holder på med hovedfagseksamen.

Ase Berit Tveit fra Kristiansand, er fra 18. august 1975 ansatt som kontorassistent, og arbeider i undervisningsadministrasjonen.

Ase Berit Tveit har tidligere vært ansatt i Sørlandsbanken A/S, Kristiansand, og i markeds- og abonnementsavdelingen i avisen Vårt Land, Oslo.

Fra 1. august i år er Rolf Næss ansatt som sutdentprest i 1/3 stilling ved MF. Næss er godt kjent ved MF, fra sin tid som innsamlingsleder, og har i de siste 2 1/2 år også hatt fast engasjement som sjelesørger blant studentene på MF.

I august bodde sokneprest *Simon Johan Egeland*, Kvinesdal, på hybelen.

Sokneprest *Andreas Skollevoll*, Harstad, flyttet inn samme dag som MF hadde semesteråpning, den 1. september, og avløses i månedskiftet sept./okt av sokneprest Alf Birkeland, Dalen i Telemark. I november måned vil sokneprest Edmund Hjellset, Evenskjær, bo på hybelen.

Fakultetsrådet har oppnevnt en egen komité til å ta seg av etterutdanningen ved MF.

Komitéen har følgende sammensetning:

Professor Edvin Larsson.
Rektor Ingemann Ellingsen.
Førstelektor Torleiv Austad.
Fakultetslektor Ole D. Hagesæther.
Administrasjonssjef Erling Servan.

Rektor Ellingsen er bedt om å innkalle til første møte. Komitéen vil foruten å planlegge etterutdanningskursene ved MF, også være rådgivende organ for de prester som tildeles studieopphold på prestehybelen.

Kr. 95 550,— i testamentarisk gave fra Sørlandet

— Guds frykt med nøysomhet kombinert med en ekte og levende interesse for misjonen og annen kristen virksomhet var grunnen til at fire søstre i Kolbjørnsvik på Hisøy i sin tid ble enige om at det de kom til å etterlate seg av midler skulle gis til gode, kristne formål.

Det er sogneprest Knut Strandskogen, tidligere sokneprest i Holt, nå pensjonert og bosatt i Kolbjørnsvik, som forteller dette til Agderposten i forbindelse med meldingen om den store testamentariske gaven Menighetsfakultetet hadde fått fra Hisøy.

— De fire søstrene var født og hadde bodd hele sitt liv på Hisøy. *Fru Dagny Rostrup Johannessen* var den som levde lengst, og da hun døde i november i fjor hadde hun i sitt testamente ordnet med fordelingen av midlene slik søstrene tidligere var blitt enige om. Foruten

det store beløpet til Menighetsfakultetet, fikk også Det Norske Misjonsselskap like mye, det vil si 95 550 kroner, for å være helt nøyaktig, sier Strandskogen, som hadde påtatt seg oppgaven å være testamentfullbyrder.

Han kan ellers opplyse at ikke bare disse to store organisasjonene ble betenkt med gaver i fru Rostrup Johannesens testamente. Også det lokale kristne arbeid hadde hun husket, idet Kolbjørnsvik Sondagsskole og Hisøy Indremisjon fikk mindre beløp. Det samme var tilfelle med Norges Samemisjon og Santalmisjonen som søstrene interesserte seg for.

— Alt i alt var det en meget hyggelig oppgave å stelle med dette testamente, slutter sogneprest Strandskogen, som sammen med sin kone hadde mye kontakt med de fire søstrene og i de senere år var nærmeste nabo i Kolbjørnsvik.

Eventuell retur:
Gydas vel 4,
Oslo 8.

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Vestfold-aksjonen for MF 11.-12. oktober

NORD-JARLSBERG PROSTI

Borre menighetshus laurdag 11. oktober kl. 1900: Teenage-party v/MF-studenter.

Sundag 12.10:

Borre kirke kl. 1100: Rektor Ingemann Ellingsen
Nykrike kirke kl. 1100: Fakultetslektor Tore Wigén
Våle kirke kl. 1100: Vitenskapelig assistent Arne Rønnild
Holmestrand kirke kl. 1100: Dosent Anders Bjørndalen
Vassås kirke kl. 1100: Dosent Ole Modalsli
Svelvik kirke kl. 1100: Fakultetslektor Steinar Moe
Asgårdsstrand kirke kl. 1800: Professor Edvin Larsson
Sentrumskirken i Horten kl. 1800: Rektor I. Ellingsen og fak.lektor F. Wagle
+ studenter.

TØNSBERG DOMPROSTI

Sundag 12.10:

Tønsberg domkirke kl. 1100: Professor Sverre Aalen
Fon kirke kl. 1100: Forskningsstipendiat Kjell Olav Sannes
Søndre Slagen kirke kl. 1100: Sokneprest Gustav Lyndby
Nordre Slagen kirke kl. 1100: Sokneprest Konrad Oudenstad
Skjee kirke kl. 1100: Fakultetslektor Torleiv Austad + MF's studentkor
Hvasser kirke kl. 1100: Vitenskapelig assistent Hans Arne Akero
Undrumsdal kirke kl. 1100: Fakultetslektor Finn Wagle
Andebu kirke kl. 1100: Landssekretær Gunnvald Bjotveit
Kodal kirke kl. 1100: Vitenskapelig assistent Geir Sorbo
Festmøte i Tønsberg bedehus kl. 1900. Prof. Sverre Aalen og landssekretær
G. Bjotveit + studenter.

LARVIK PROSTI

Sundag 12.10:

Sandefjord kirke kl. 1100: Professor Edvin Larsson
Sandar kirke kl. 1100: Professor Magne Sæbø
Vesterøy kirke kl. 1100: Administrasjonssjef Erling Servan
Haukerød skole kl. 1100: Fakultetslektor Arvid Tångberg
Tanum kirke kl. 1100: Vitenskapelig assistent Age Haavik
Østre Halsen kapell kl. 1100: Fakultetslektor Axel Smith
Helgerød bedehus kl. 1100: Studenter deltar
Fevang bedehus kl. 1100: Studenter preker
Unneberg skole kl. 1100: Studenter preker
Vaggstad skole kl. 1100: Studenter preker
Østerøy skole kl. 1100: Studenter preker
Gjekstad misjonshus kl. 1100: Studenter preker
Festmøte i Sandar menighetshus kl. 1800. Professor M. Sæbø og adm.sjef.
E. Servan + MF's studentkor m.m.
Hjertelig velkommen og ta din familie og bekjente med!
Med forbehold om endringer i programmet.